

figelig Prioritet ikke kan gaae og gjælde i Handel og Wandel til pari, saa kunde det vel være, at det var rigtigst, at man søgte at udfinde et Tal for Capitaliseringen, og jeg vil da nævne Tallet 20, saa at man tog Gjennemsnittet af en bestemt Eiendoms Skat thye Gange og lod den saaledes afløse, jeg vil sige med 6 pCt. Det vilde da være 28 Aar, inden denne Afløsning var tilendebragt, og der var kommet fuldstændig Eighed tilstede imellem de forskjellige Beskatningsmaader. Jeg skal fremstille dette simpelt. Lad os sætte, at der er to Eiendomme paa Landet ved Siden af hinanden, lige gode og af lige Størrelse, men af hvilke den ene ingen Tiendeafgift svarer, men derimod den anden gjør det. Nu er det vitterligt, at Tiendeafgiften udgjør omtrent det Halve af Skatten. Jeg vil da gaae ud fra, at den Eiendom, der svarer Tiende, svarer 50 Rd. aarlig, og den anden 25 Rd. aarlig i Skat. Tager man dette thye Gange, bliver det for den ene Eiendom 1000 Rd. og for den anden 500 Rd., og afløst med 6 pCt. vil Resultatet være det, at den Eiendom, der har svaret 25 Rd. i Skat, kommer til at give 30 Rd., og den anden Eiendom 60 Rd. aarlig. Det Samme vilde blive Tilfældet i Byerne. Den Ulighed, der nu finder Sted med Hensyn til Bygningsafgiften, skal jeg erkjende er tilstede. Det blev fremhævet forleden Dag, at der var stor Forskjel paa, om en Bygning laa i Amaliegade eller i Peder Madsens Gang; men man behøver ikke engang at gaae saa langt; thi to Bygninger, der stode op til hinanden og ellers ere lige gode, vilde, naar den ene vender ud til Østergade og den anden til Peder Madsens Gang, have en væsentlig forskjellig Værdi. Den Afgift, som nu — efter Manges Opfattelse — ubilligt hviler paa Stedet i Peder Madsens Gang, vil saaledes blive afløst i disse 28 Aar — det er ganske vist et temmeligt stort Aaremaal, men er Maalet godt, saa troer jeg ikke, man skal vige tilbage, fordi Overgangsperioden var noget lang. Man kunde spørge, hvad jeg saa vilde have skulde træde istedetfor Skatten, naar de 28 Aar være forbi. Jeg skal da villigt erkjende, at den Skat, som jeg synes er den bedste og eneste gode, er Indkomstskatten; men man hører jo mange

Indbendinger derimod, og Indbendinger, som heller ikke ere uden Grund. Jeg vil imidlertid anføre, hvad her forleden ved et andet Lovforslags Behandling blev sagt, at det Bedste er det Godes værste Fjende, og vil saa spørge, om man ikke kunde finde en anden Maade at komme til en Skat paa. Jeg har da tænkt mig, at man kunde gaae til at beskattede de virkelige faste Værdier, hvor de saa fandtes; for at de kunde udfindes, maatte der jo foregaae en Taxation og derved bestemmes den faste Værdi, som en Eiendom havde; den skulde da rammes, hvor den fandtes til en bestemt given Tid. Det kunde nu gjerne være, at man, før de 28 Aar være forbi, vilde have Brug for flere Penge, end man kunde indvinde ved den faste Skat, som jeg har tænkt mig, at man kunde kalde den gamle Værdi, og jeg har derfor tænkt mig, at man strax skulde see at sætte det nye Apparat istand, saaledes at det kunde bruges, paa hvilken Tid det skulde være. Alt, hvad Statens Behov udkrævede ud over det, som vilde indkomme ved den faste Afgift, som jeg har udtalt mig for, at man skulde komme til gennem Afløsningen, skulde da lægges over paa disse Værdier efter visse bestemte Procenter. Derved kom man saa stille og gennem et langt Aaremaal ud over de Vanskeligheder, som nu forekomme mig at stille sig i Veien deels mellem By og Land og deels mellem de forskjellige Eiendomme paa Landet. Jeg veed meget godt, at der kan reises mange Indsigelser mod en saadan Ordning, ibet man kan sige, at her er mange Bedrifter, som ikke kunne rammes, og nu navnlig Indtægten, men jeg vil dertil sige, at man ved Siden af en saadan Ordning kunde med Hensyn til de communale Afgifter gjøre det til Regel, at alle de communale Fornødenheder skulde bringes tilveie deels gennem Indtægtsstat og deels gennem Skat paa Formue og Leilighed. Paa denne Maade vilde de, som undgik at komme til at bidrage directe til Statens Fornødenheder, komme til at bære den væsentligste Deel af de Udgifter, de communale Fornødenheder medføre, og saaledes forekommer det mig, at der kunde komme Eighed tilstede efter dette Aaremaal. — Det var disse Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at fremsætte, og for-